

εκείνους, οἵτινες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ τῷ ζητήσωσι λόγον τοῦ βίου αὐτοῦ, πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου καθημένους γονεῖς αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸ ἔθνος, τὴν ἀπόδειξιν ὅτι εἰργάσθη ἐν πλήρει τῇ συνειδήσει τῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων εἰς Ἑλληνικα βασιλόπαιδα καὶ διάδοχον τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου.

« Ἀντελήφθημεν πάντες τῶν δώρων, δι' ὧν δαψιλῶς ἐπροίκισεν ἡ φύσις τὸν διάδοχον, καὶ τῆς καλλιεργείας τῶν δώρων τούτων ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν. Ἀντελήφθημεν τῆς ἀσφαλούς κρίσεως, τῆς εὐρείας μνήμης, τῆς διαυγείας τῶν ἰδεῶν καὶ τοῦ εὐστόχου τῆς ἐκφράσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ καὶ ἐν ξέναις γλώσσαις. Ἀντελήφθημεν τῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἐφέσεως καὶ τῆς εἰς ταῦτα ἐπιδόσεως, ὡς ἀπεκδέχεται τὸ ἔθνος παρὰ τοῦ ἰσταμένου εἰς τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου. Ἰδίως ὅμως ἀγαλλόμεθα ἐφ' ἡ ἠρύσθημεν ἐκ τῶν ἐξετάσεων αὐτοῦ πεπειθῆσαι, ὅτι γινώσκει τί ὀφείλει πρὸς ἑαυτόν, τί ὀφείλει πρὸς τοὺς γονεῖς, τί ὀφείλει πρὸς τὸ ἔθνος, καὶ ἔχει τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν ν' ἀναδειχθῇ ἄξιος τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ.

« Αἱ γνώσεις καὶ ἡ μόρφωσις, ὧν ὑπῆρξαν μάρτυρες, δὲν ἠδύνατο νὰ παραχθῶσιν ἐκ μόνης τῆς συνήθους φιλοπονίας ἐπιμελοῦς μαθητοῦ. Τὴν ἐξήγησιν τοιούτων φαινομένων ἀνευρίσκομεν μόνον εἰς αἷτια ἠθικά, εἰς βαθεῖαν συναίσθησιν ἱεράς ἀποστολῆς.

« Ἀπένειμεν ὁ βασιλεὺς ἔνθερμα, ὅσον καὶ δικαία, εὐχαριστήρια πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀγωγῆς καὶ πρὸς τοὺς καθηγητὰς τοῦ διαδόχου, ἀλλὰ καθῆκον ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς παρασταθέντας εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἵνα διεξηγησώμεν τὴν ὀφειλομένην τῷ βασιλεὶ εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῇ ἐπιτελεσει ὑψίστου βασιλικοῦ καθήκοντος διὰ τῆς μερίμνης, ἣν ἐπεδείξατο, ἐποπτεύων διὰ τοιοῦτου διευθυντοῦ τὰ τῆς ἀγωγῆς τοῦ διαδόχου καὶ διὰ τοιούτων καθηγητῶν τὰ τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν κέλκηται ἐθνικὴν λειτουργίαν.

« Μεταβαίνων ἤδη ὁ διάδοχος εἰς νέον στάδιον βίου, καθ' ὃ ἀρχεται τῆς ἐπιτελέσεως τῆς λειτουργίας ταύτης, συνδυάζων πρὸς τὰς τῆς ἀποκλειστικῆς θεωρητικῆς σπουδᾶς τὴν ἐφαρμογὴν, θὰ ἔχῃ ἐν τούτῳ ἄμεσον ἀντιλήπτορα καὶ ὀδηγόν τὸν Βασιλέα, μνουόμενος ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ὀφείλει νὰ παρέχῃ αὐτῷ ὡς διάδοχος τοῦ θρόνου τελεσιουργὸν συνδρομήν. Συμπράττων μετὰ τοῦ βασιλέως, θὰ διδάσκηται ἐκ τῆς παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπληρώσεως τῶν συνταγματικῶν καὶ ἐθνικῶν τοῦ θρόνου ὑποχρεώσεων, ὅτι ἡ εἰλικρινὴς τοῦ συντάγματος ἐφαρμογὴ ἐπαγίωσε τὰ θεμέλια τοῦ θρόνου, διὰ τῆς πληρώσεως δὲ τῶν ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων κατέκτησεν ἡ βασιλεία τὴν συνει-

δησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Συνεχίζων ὁ ἡγεμὼν τὰς ἐθνικὰς ἐνεργείας τῶν μεταβαλλομένων κυβερνήσεων καὶ παρέχων ἑαυτόν εἰς τὸν κατεσπαρμένον ἑλληνισμόν ὡς κέντρον τῆς ἐνότητος αὐτοῦ, ἐκπληροῖ διπλὴν λειτουργίαν, τὴν τοῦ συνταγματικοῦ βασιλέως, οὗ τινος ἡ ἀρχὴ ἐπεκτείνεται ὅσον καὶ τὸ κράτος, καὶ τὴν τοῦ ἑλλήνος βασιλέως, διέποντος τὰς τύχας τῶν πέραν τῶν συνόρων, ὅσοι αὐτὸν ἀναγνωρίζουσιν ἐθνικὸν ἄρχοντα, ἄνευ νομίμου ὑποχρεώσεως, ἀλλ' ἐξ ὑποχρεώσεων τῆς καρδίας.

« Εὐελπιζόμεθα ὅτι τοιαύτης ἐνεργείας ἐπὶ μακρὸν ἔσται συμπράκτωρ ὁ διάδοχος, παρασκευάζων ἑαυτόν πρὸς τὸ μέλλον καὶ παρέχων τῷ πατρὶ ἀνακούφισιν.

« Ἐν τῇ ἐλπίδι ταύτῃ προπίνω ὑπὲρ τῆς υγείας καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ βασιλέως, προπίνω ὑπὲρ τῆς υγείας καὶ τῆς εὐημερίας τῆς βασιλίσσης, παρούσης νοερώς κατὰ τὴν οἰκογενειακὴν ταύτην καὶ ἐθνικὴν τελετήν, καὶ εὐχομαι ἵνα, ἐξακολουθῶν ὁ βασιλεὺς στερεῶ τῷ ποδὶ τὴν συνταγματικὴν καὶ ἑλληνικὴν αὐτοῦ πορείαν, καὶ παράπλευρον ἐν ταύτῃ ἔχων τὸν διάδοχον, κατευδώσῃ τὸ ἔθνος εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ βουλῶν τῆς θείας προνοίας. »

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως τῆς Βυχαρίας Λουδοβίκου τοῦ Β', ἰταλικῆς τριετημέρης ἀναφέρει τὰ ὀνόματα παραφρόνων βασιλέων τῶν παρελθόντων χρόνων. Τοιοῦτοι δ' ἦσαν ὁ Ναβουχοδονόσωρ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνας, ὅστις ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ ἐκδιώχθει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἥσθι χόρτον ὡς βοῦς, καὶ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντων ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων· ὁ Καλιγούλας ὁ κηρύξας ἑαυτόν Δία καὶ τὸν ἵππον τοῦ ἀναγορεύσας ὑπατὸν· ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρολος ὁ ΣΤ', ὁ ἀνγκασθεὶς νὰ παραιτηθῇ τοῦ θρόνου ἐν ἔτει 1393, ὃ πρὸς διασκέδασιν ἐπενόησεν ἡ βασιλίσσα σύζυγός του τὸ χαρτοπαίγνιον. Παράφρων ἦτο καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος ὁ ΙΑ' καὶ ἡ βασιλίσσα Ἰωάννα τῆς Καστίλιας. Ὁ σουλτάνος Μουσταζὰς ὁ Α' ἐξῆθρονίσθη ἐν ἔτει 1617 διὰ παραφροσύνην. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Φερδινάνδος ὁ ΣΤ' ἐνόσει ἀνάγον μελαγχολίαν· ὁ τῆς Δανίας Χριστιανὸς ὁ Ζ' ἐξῆζην ἐγκεκλεισμένος ἐπὶ ἔτη 24 ἀπὸ τοῦ 1784 καὶ ἐρεξῆς ἐν τῷ πύργῳ Πενδεβούργῳ παράφρων, ὁμοίως καὶ ὁ τῆς Ἀγγλίας βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Γ' ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Οὐίνδωρ. Ἄλλ' ὁ κατάλογος οὗτος τῆς ἰταλικῆς ἐφημερίδος εἶναι ἀτελής καὶ ἐλλιπέστατος, καὶ ὄντως δυσχερὴς εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις πάντων τῶν μαινομένων, ὅσοι ἐκάθησαν ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἐκυβέρνησαν λαοὺς.

Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἣν διώρυσεν ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου τῆς Γαλλίας, τὸ σχῆ-

διον τοῦ μηχανικοῦ Eiffel περὶ οἰκοδομῆς σιδηροῦ πύργου, ὕψους 300 μέτρων, καθ' ὃν χρόνον θά γείνη ἐν Παρισίοις ἡ διεθνὴς ἔκθεσις. Τὸ τεράστιον ἔργον θά δεικνύη ἐμπράκτως πάσας τὰς προόδους τῆς συγκρομένου μεταλλουργίας. Πλήν τινων ἠλλείψεων ἃς ὑπέδειξε, καὶ ὧν εὐκολοὶ ἢ διόρθωσις, ἢ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε τὸ σχέδιον ἐφαρμόσιμον. Ὑπολείπεται νῦν νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ ἄλλης ἐπιτροπῆς τὸ ζήτημα τῆς πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ πύργου ἀπαιτουμένης δαπάνης.

Τὴν πρόδον τῆς Ἰαπωνίας ἐν τοῖς γράμμασι καταδεικνύουσιν ἄριστα οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί, οὓς ἐρανίζομεθα ἐκ τοῦ «Αὐστριακοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ συγγραμματος περὶ τῆς Ἀνατολῆς». Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1885 ὑπῆρχον ἐν Ἰαπωνίᾳ 551 τυπογραφεῖα καὶ 3538 βιβλιοπωλεῖα. Τούτων 128 τυπογραφεῖα καὶ 591 βιβλιοπωλεῖα ὑπῆρχον ἐν μέρει τῷ Τοκίω, τῇ πρωτεύουσὶ τῆς Ἰαπωνικῆς αὐτοκρατορίας. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐξεδίδοντο καὶ 24 πολιτικαὶ ἐφημερίδες, ὧν κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1885 ἐξεδόθησαν περὶ τὰ δύο καὶ ἡμισυ ἑκατομύρια ἀντιτύπων. Αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες ὑποχρεοῦνται νὰ καταγγέλλωσιν ἐγγύησιν, τῆς ὑποχρέωσως δὲ ταύτης ἐξαρτῶνται αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ συγγραμματα. Συνηθεστάτη εἶναι καὶ ἡ δημοσιεύσις ἀγγελιῶν ἐν ταῖς Ἰαπωνικαῖς ἐφημερίσι.

Κατὰ τὴν ἀρτίως γενομένην ἀπογραφὴν τῶν Παρισίων ὁ πληθυσμὸς τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης ἀνέρχεται εἰς 2,254, 306 κατοίκους, ἤτοι 14378 πλείονας τῶν κατὰ τὸ 1881. Ἀξία παρατηρήσεως εἶναι ἡ ἐλαχίστη κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ. Εἰ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων εἶναι ἐν Παρισίοις μικρὸν ἀνώτερος τοῦ τῶν θανάτων, ὁμῶς φυσικῶς αὐξάνει ὁ πληθυσμὸς τῶν Παρισίων ἐτησίως κατὰ 10000. Ἐπρεπεν ἄρα κατὰ τὴν πενταετίαν ταύτην νὰ αὐξήσῃ κατὰ 50000, αὐξήσας δὲ μόνον κατὰ 15000 περίπου, ἔπεται ὅτι πράγματι ἠλαττώθη κατὰ 35,000 περίπου. Τὰ πορίσματα τῆς ἀπογραφῆς ταύτης ἀποδείκνυσι περιεργότατα ἡ παραβολὴ πρὸς τὰ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἄλλων μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης. Ἐν Βερολίῳ, ἔχοντι κατοίκους 1,350,000 ἤτοι 900,000 περίπου ὀλιγωτέρους τῶν Παρισίων, ὁ πληθυσμὸς ἐν μῆνι πενταετία ἠῤῥῆσε κατὰ 250,000, τοῦτέστιν ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Βερολίνου εἶναι δεκαπενταπλασία τῶν Παρισίων. Τὸ δὲ Λονδίνον ἐν ἔτει 1860 εἶχε 2,500,000 κατοίκων, νῦν δὲ ὑπὲρ τὰ 5 ἑκατομύρια, ἤτοι ὁ πληθυσμὸς αὐτοῦ ἐν μῆνι εἰκοσιπενταετία ἐδιπλασιάσθη.

Ἐπιστολὴ Αἰμιλίου Ὠξεί. — Ὡς γνωστὸν ὁ διάσημος δραματικὸς συγγραφεὺς Ὠξεί δὲν γράφει πλέον ἀπὸ τινῶν ἐτῶν. Ἡ διακοπὴ αὐτῆ δὲν προέρχεται ἐκ τύχης, ἀλλ' ἐκ σταθερᾶς ἀποράσεως τοῦ μεγάλου δραματοποιῦ, οὗ ἡ ἐπομένη ἐπιστολὴ ἐξηγεῖ τοὺς ὑπαγορευσαμένους αὐτῇ λόγους:

«Ἀγαπητέ μοι φίλε, ἔμαθον ἐκ πείρας ὅτι οἱ συγγραφεῖς σταματῶσιν ἢ πολὺ ταχέως ἢ πολὺ ἄργα. Εἰς αὐτοὺς ἐναπόκειται ἡ ἐκλογὴ. Ἐγὼ ἀπεράσισα νὰ παύσω γράφωσιν πολὺ ταχέως, θὰ σὰς εἴπω δὲ ποῖον τὸ πείσάν με αἴτιον. Νέος ὢν ἐτι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ

σταδίου μου, εὐρέθην ἡμέραν τιὰ ἐν τῷ γραφείῳ διευθυντοῦ τινος θεάτρου. Ἦτο εὐγενέστατος ὁ διευθυντὴς ἐκεῖνος! Ἐν ᾧ συνωμιλοῦμεν θεράπων τις ἔφερεν εἰς αὐτὸν ἐπισκεπτήριόν τι. Ἀναγνοὺς αὐτὸ ἐμόρφωσε καὶ εἶπε:

— Δὲν ἔχω κριτὸν νὰ τὸν ἰδῶ, ἃς μ' ἀφήσῃ ἡσυχον καὶ αὐτὸς. Ἐρριψα τὸ βλέμμα μου ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου, εἶδον δ' ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Εὐγενίου Σκριβ. Τὸν ἄνθρωπον ὅστις ἤρατο τοὺς πλείστους θριαμβοὺς κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον, τὸν βασιλέα τοῦ θεάτρου, ὑπεδέχτο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον!.. Καὶ τότε ὠρκίσθη ὅτι τοιοῦτο τι οὐδέποτε θὰ μοὶ συμβῇ.

«Δὲν θέλω οὐδεὶς διευθυντὴς θεάτρου νὰ μοὶ εἴπῃ διὰ τοῦ ὑπέρτερου τοῦ ὅτι δὲν ἔχει καιρὸν νὰ μὲ ἰδῇ. Καὶ ἰδοὺ διατὶ ἔλαβη τὴν ἀμετάκλητον ταύτην ἀπόφασιν. Διάγω ἀπλούστατον βίον· τὸ θεάτρον δὲν μ' εὐχαριστεῖ πλέον ὡς τὸ εἶδον ἐν τῇ παραστάσει ἔργου μου τινος. Αἱ προγυμνάσεις μὲ ἐνοχλοῦν, μὲ κουράζου, μὲ ταράττου καὶ δὲν ἐργάζομαι πλέον. Τέκνα δὲν ἔχω, ἀγαπῶ τὴν γυνικὰ μου ἐκ καρδίας, ὡς ἀρμόζει εἰς ἐξηκονταετὴ ἄνδρα, φθάσαντες δὲ ἀμφοτέροι περὶ τὴν δύσιν τοῦ βίου μας ἀναμένομεν εὐλαδῶς νὰ ἐπέλθῃ ἡ νύξ.»

Νέος ὢν, ἔχει τις πλοῦτον ὄλον τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον πλάττει ἐν τῇ φαντασίᾳ του, γηράσκων δὲ εἶνε πτωχὸς ὄλον τοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον μετὰ πῦθου ἀναπολεῖ.

Ἐν τῷ βίῳ, ὡς ἐν περιπάτῳ, ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ στηρίζεται ἐπὶ ἀνδρὸς ὀλίγον τι ἀνωτέρου αὐτῆς. (Κάρρ).

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΟΜΕΝΟΥ

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἡ ἐφημερίς τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ συλλόγου τῆς ὑγιεινῆς (Verein für Gesundheitspflege) δημοσιεύει τὰ ἐπόμενα ὑγιεινὰ παραγγέλματα περὶ λουτρῶν.

1. Μὴ λούου ὦν συγκεκριμένως!
 2. Ἐπελθούσης σοι αἰρινιδίας κακοδιαθεσίας μὴ λούου!
 3. Μετ' ἀγρυπνίαν καὶ μεθ' ὑπερβολικὴν κόπωση μὴ λούου, ἂν μὴ πρότερον ἀναπαυθῆς ἐπὶ τινος ὥρας!
 4. Μὴ λούου μετὰ πολυφαγίαν, ἢ πολυποσίαν!
 5. Μὴ μετάβαινε εἰς τὸ λουτρὸν ταχεῖ βήματι!
 6. Φθάς εἰς τὸ λουτρὸν ἐξέταξε τὸ βάθος τοῦ ὕδατος καὶ τὴν δύναμιν τοῦ βεῦματος.
 7. Ἀποδύου βραδέως καὶ ἔμβαλλε σεαυτὸν ταχέως εἰς τὸ ὕδωρ.
 8. Ἐμπιπτε βιαίως εἰς τὸ ὕδωρ, βυθίζων πρώτην τὴν κεφαλὴν, ἢ ἂν μὴ τολμᾷς ἢ μὴ δύνασαι νὰ πράξῃς τοῦτο, κατάδυε ὄλον τὸ σῶμα πρὸς στιγμὴν.
 9. Μὴ μένε μακρὸν χρόνον ἐν τῷ ὕδατι, μάλιστα ἂν μὴ εἶσαι δεινὸς κολυμβητῆς.
 10. Μετὰ τὸ λουτρὸν τρίβε τὸ σῶμα, ἵνα εὐκολύνης τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, ἐνδύου ταχέως, καὶ κίνει εἴτα μετρίως τὸ σῶμα.
- Τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω κανόνων, τὸ λουτρὸν καὶ τὸ κολύμημά εἰσιν ὠφελιμώτατα καὶ ἐν κούσῳ καὶ ἐν φύχει.